

Socialministerens bemærkninger til henvendelse af 26. oktober 1973 fra Københavns magistrats 3. afdeling.

Magistratens seneste henvendelse beskæftiger sig med det folkevalgte elements placering efter socialreformen. Der stilles forslag om:

1. Nedsættelse af et *centralt social- og sundhedsudvalg* under borgerrepræsentationen, der foruden sædvanlig udvalgsbehandling af fremsatte forslag skal kunne drøfte socialpolitiske principper og generelle spørgsmål om social- og sundhedsforvaltningens administration. Endvidere forestiller magistraten sig, at et sådant udvalg kunne træffe afgørelse i sager vedrørende tvangsmæssige foranstaltninger for børn og unge.

For så vidt angår sammensætningen tænker magistraten sig, at det eventuelt kunne tilkomme borgerrepræsentationen at afgøre, om et sådant udvalg kan og bør suppleres med medlemmer uden for borgerrepræsentanternes kreds.

2. Nedsættelse af *lokale nævn* (distriktsnævn) i tilknytning til de kommende socialcentre. Sådanne nævn bør efter magistratens opfattelse have indflydelse på mål og midler i socialcenterets virksomhed, men bør ikke deltage i behandlingen eller afgørelsen af enkelt-sager. Klienter bør imidlertid kunne henvende sig til nævnet om konkrete problemer, og konkrete sager må kunne drøftes mellem nævnsmedlemmer og socialcenter-personale. Magistraten forestiller sig endvidere, at nævnsmedlemmerne ville kunne engagere sig i opsøgende arbejde.

For så vidt angår sammensætningen af de lokale nævn peger magistraten på forskellige muligheder. Det nævnes bl. a., at forskellige brugerorganisationer og eventuelt lokalrådene kunne indstille til borgerrepræsentationen, at der kunne anvendes samme fremgangsmåde som ved udvælgelsen af personer til nævningegrundlister, eller at der kunne fremskaffes et edb-produceret repræsenta-

tivt udvalg af navne, og således at borgerrepræsentationen traf det endelige valg.

Magistratens 3. afdeling ønsker foretræde for socialudvalget med henblik på en drøftelse af disse spørgsmål.

Ad 1. Som det også er kommet til udtryk i socialreformkommissionens 2. betænkning, er man enig i, at forholdene i Københavns kommune i videst muligt omfang bør lægges til rette efter samme principper, som ligger til grund for ordningen i det øvrige land.

Socialministeriet vil derfor også være positivt indstillet over for et forslag fra Københavns kommune om en ændring af magistratsordningen, således at der nedsættes et centralt socialudvalg, der udover behandling af spørgsmål af mere generel karakter vil kunne træffe afgørelse i sager om tvangsmæssige foranstaltninger for børn og unge.

Når magistraten går ud fra, at der efter bistandslovforslaget ikke vil kunne tillægges et sådant udvalg en almindelig administrativ kompetence svarende til den kompetence, andre kommunale sociale udvalg har, fordi Københavns kommune har en godkendt magistratsordning, er dette ikke helt rigtigt. Frederiksberg kommune har således både en godkendt magistratsordning og et socialt udvalg med en kompetence svarende til andre sociale udvalgs. Muligheden for en sådan kompetencefordeling vil blive tydeliggjort i bistandslovforslaget. En sådan ordning ville i givet fald også kunne etableres for Københavns kommune.

Såfremt der nedsættes et centralt socialudvalg i Københavns kommune, bør udvalget nedsættes og sammensættes efter de regler, der gælder for nedsættelse af udvalg i den kommunale styrelseslov.

Man kan derfor ikke anbefale, at udvalget skal kunne sammensættes af såvel borgerrepræsentanter som ikke-folkevalgte, idet en